

REVISTA ENCICLO- PEDICĂ

REVISTĂ PERIODICĂ BILUNARĂ

Responsător: I. Corbu, Cluj, Str. Gen. Grigorescu 16.

Se împarte gratuit, în librării 3 Lei exemplarul

Nr. 1—3 sunt de conținut științific și economic.

Reducerea pensiilor se poate ataca și anula în Contencios.

Nu se poate trage la îndoială, că pensiile se pot reduce chiar pe baza legii de pensii, care prevede, că pensiile nu pot fi mai mari decât salarele. Dar reducerile s'au făcut cu desconsiderarea legii de pensii și confiscarea drepturilor pensionarilor asigurate acolo.

După stabilizarea Leului e o absurditate să se facă deosebire în anul 1932 între salare și pensii de bază și sporuri de scumpete. Dispozițiile din legea Statut și de pensii, după cari „până la intrarea în normal funcționarii vor primi și o indemnizație de scumpete”, ca și dispoziția că pensia nu poate fi mai mare de 3000 Lei, după stabilirea Leului la 3'1 centime, deci după intrarea în normal, sunt nule și scoase din vigoare. Ca urmare, cu 1 Ianuarie 1930 distincția de salar de bază și indemn. de scumpete a fost cassată și declarate ca salare sumele acelora, după cari se plătesc și cotele la pensie. Calcularea pe baza vechilor salare de bază cu sporuri devenise un anacronism. A încetat starea de tranziție și am intrat în un normal (deși de mizerie, de criză), deci trebuiau acum aplicate dispozițiile legii de pensie.

Calcularea pensiei trebuie să se facă deci pe baza mediei corespunzătoare salarelor pe trei ani din urmă și procentele coresp. anilor de serviciu (utili). Aceasta cu atât mai vârtos, că și salarele funcționarilor au fost considerabil reduse și singur aceasta reducere se putea și era în drept să se facă conform legii și la pensii.

Dar nu s'a făcut așa. Deși s'a luat de bază a calculării pensiilor salarele din urmă (normale) fără distincții de salar de bază și spor, s'a aplicat în mod ilegal o primă reducere de 10% și apoi o a doua reducere de 5, 10, 15 . . . % cu desconsiderarea anilor de serviciu, cari servesc numai la fixarea unui

maxim, care pentru unii pensionari formează o a treia reducere ilegală. De altă parte unii pensionari primesc tot atâta pensie, ca și alții cu ani de serviciu mai puțini, dar cu salare egale. De pildă subsemnatul fost judecător pentru tutele (asesor și președ. s. orfanal) după trecerea sedriilor dela Administrație sub ocrotirea Minist. Dreptății, 9 ani n'am mai avut nici un avansament*), deși n'am avut altă vină înaintea d-lui Tacu, decât aceea de a fi fost ardelean. Dacă m'aș fi pensionat cu 3 ani mai înainte, deoarece aveam și atunci acelaș salar (după reduceri: 7.600 Lei**), aș fi avut (sau ar avea altul în acelea condiții) aceeaș pensie (5810 Lei), deși cu 3 ani de serviciu mai puțin. Deci serviciul de 3 ani, care după lege trebuia să-mi mărească barem pensia cu 9% (un cvant respectabil), nu mi-a adaus nici 1 Leu nici la pensie! Nu e aceasta calculare și nedreaptă și ilegală?

Așa din o pensie de netto 8700 Lei lunar mi-au tăiat mai bine de $\frac{1}{3}$, rămânând cu netto 5545 Lei.

Neputându-se invoca nici un drept, nici o lege pentru îndreptățirea acestor calcule și reduceri, pentru a le masca ilegalitatea s'a recurs la următoarea stratagemă. Ni s'a spus: pensia astfel redusă *nu e ceeace e*, nu e pensie, ci numai o parte (în cazul meu 1692 Lei) e pensie (de bază), care guvernul respectuos pentru drepturile pensionarilor n'a atins'o câtuș de puțin. Restul (4118 Lei) însă l-a botezat indemnizație de scumpete, care ar fi având dreptul să o taie după bunul plac. Sub acest pretext ridicol (dacă n'ar fi tragic) s'a tăiat mai bine de $\frac{1}{3}$ din pensie!

*) În acest timp funcționarii inferiori dela administrație au fost avansați în clasele și gradele funcționarilor superiori (cu licență în drept) și li s'au dat și sporurile, la cari aveau drept numai acești din urmă, iar asesoriilor (funcț. superiori) trecuți la Justiție li s'au refuzat și sporurile, ce li se cuveneau pe drept, și nici avansamente nu li s'au mai dat.

**) Port proces de 6 ani pentru două sporuri refuzate de 6548 Lei lunar, și încă nu e terminat (ar fi să se judece de „urgență și cu precădere.”) Cu desființarea sedriilor orfanale, cu desconsiderarea legii de org. jud. am fost degradat de către Min. Dreptății — d-l Tacu — din asesor și președinte s. (judecător pentru tutele) identic cu Președ. de secție tutelară, după 26 ani de serviciu (cu preluarea imperiului am lucrat chiar și peste datorințele mele oficioase) și trecut la grefe și portărei, iar la sporuri degradat și în salariul acestora, căci atât autoritatea admin. cât și Justiția n'au știut sau n'au voit să știe, că baza sporurilor după lege nu e funcțiunea, ci gradul, cum am arătat în „Revista Adm.” Nr. 6 din 1930. Dar chiar dacă ar fi baza după lege funcțiunea, oare funcțiunea și gradul și salariul ajuns în mod normal după 26 ani de serviciu (asigurate și prin lege) le-am putut oare perde și să cad în gradul și salariul unei funcțiuni inferioare impuse ilegal? De pe urma unei unificări cu furca (făcute ilegal) am fost despoiat de toate avansamentele făcute în o viață de muncă! Și asta la sfârșitul carierei, în loc de avansament, și în România idealului național!

Indemnizația de scumpete după lege însă e menită numai pentru timpurile de tranziție „până la intrarea în normal”. Sub aceasta se înțelegea o eventuală revalorizare a Leului, când salarele și pensiile de bază vor fi de ajuns, iar indemn. de scumpete se va tăia. Dar intrarea în normal s'a făcut fără revalorizarea contemplată, stabilindu-se Leul la 3'1 centime. După aceasta e o absurditate să se mai facă distincția de indemn. de scumpete, și ea e folosită numai ca pretext pentru a masca ilegalitatea reducerilor. Să ne lămurească d-l Ministru de Finanțe ce înțelege și când va fi aceea „intrare în normal” (cu care motivează legea indemnizația de scumpete), ca să știm și noi când ni se va putea tăia total și restul de indemnizație de scumpete, ce ne-a mai lăsat. Pe astfel de absurdități se bazează reducerile, mai corect confiscările de pensii. Și despoiați și prostiți. Cu metoda aceasta s'ar putea reduce și salarele ori când după plac prin simplu ordin ministerial, desfăcând numai suma redusă în salar de bază și spor de scumpete (chestie de botez). Astfel de metode nici Legiuirea n'are drept să folosească, necum Guvernul.

Nu putem lăsa să ni se confiscă cel mai cardinal drept al pensionarilor — dreptul la pensie — prin o simplă rebotezare. Dacă nu se va proceda imediat la calcularea pensiilor pe baza legii de pensii, toți pensionarii să bou reclame în Contencios și pot fi siguri că Justiția ne va da dreptate, mai ales că aici magistrații desconsiderându-ne dreptul, s'ar despoia și pe ei înșiși de pensia viitoare. Recunoaștem, că trăim vremuri grele, că trebuie făcute economii — dar în limitele legii. O singură reducere a pensiilor admite legea: *în măsura reducerii salarelor*. Avem o lege a pensiilor — să se respecteze. Să se facă armonizarea salarelor.

Aplicând legea, cade de sine necesitatea și îndreptățirea unui tarif de favoare pentru pensiile mici.

NOTĂ. Am cetit în ziare, că Justiția ar fi respins pe pensionari cu motivarea, că sporul se poate reduce. Noi am văzut însă, că aceasta bază e absolut falsă.

Pentru grănițerii nășăudeni.

În Nr. 10—11 al Gazetei Bistriței a apărut „Răspunsul d-lui dr Leon Scridon sen. la scrisoarea adresată de către d-l I. Corbu, în Suplimentul Rev. enc. Nr. 2”. E un articol lung cu mult istoric, care însă nu îndreptățește întru nimic publicarea de insulte la adresa mea în Gazeta B., în loc de „răspuns”. Sub „sistem” am înțeles însuși felul de a fi al societății

Regna (autonomia). Acuzele nu le-am sprijinit pe informațiuni, cari pot fi și greșite, ci pe declarațiile și informațiunile date de chiar oamenii Regnei. A greși e omenesc și de iertat, dar e de neiertat când Regna nu numai a perseverat în greșeli, dar a ajuns în tovărășie și alianță cu indivizi arătați în G. B. ca excroci și dușmanii intereselor grănicerești, ceea ce s'a dovedit și în adunarea generală a Regnei — epilog vrednic de ea.

Că nu singură criza economică a adus ruina Regnei ci și risipa și „uzul comercial” practicat acolo ca și la alte multe societăți similare dovedește faptul, că chiar în acest timp de criză comunitatea averilor grăniț. dela Caransebeș ruinate deja mai demult, constatăază (în această primăvară) o ameliorare așa că deficitul e numai de câteva (2) milioane, așa că se va proceda la scăderea taxelor ce plătesc grănițerii de acolo. Cum se poate una ca asta?. Așa că sub controlul comisarului guvernial nu se mai face risipă și mai ales pentru că *nu e de unde*, când grănițerii li se croesc biruri în loc de beneficii.

Ce privește broșura „Adevărul cu privire la exploatarea pădurilor grăn. Năsăudene prin Regna”, a o condamna în general și a numi pe autori calumniatori, cum am fost numit și eu în G. B., nu e un răspuns. Critica aspră și tăioasă din broșură îți face impresia, că e de bună credință și îndreptățită, ceea ce nu mi-a făcut nici unul din articolele scrise pentru apărarea Regnei — din contră. Sunt acolo acuze precise și grele și se face apel la Justiție, care are să decidă, dacă autorii sunt calumniatori sau apărătorii averilor grănițerești.

Conducătorii grăniței, cari văd unde s'a ajuns cu Regna și unde au ajuns Caransebeșenii cu Regna lor, dacă în adevăr au la inimă interesele grănițerești să-și ia gândul dela o nouă autonomie (a câtorva profitori) și dela tantieme (izvorul răului) și să primească administrația de Stat. Numai așa se va putea înlătura ruina averilor grănițerești și certele scârboase pentru profituri nemuncite. **Guvernul să aibă grije de averile grănițerești, ce au mai rămas.**

Ioan Corbu
asesor orf. în r.

D--Sale Domnului.
P. T.

